

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Appellationibus. Titulus XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

tiam & processus omnes predictos, & quicquid ex eis secutum est vel occasione ipsorum, de fratrum nostrorum consilio declaramus fuisse ac esse omnino irritos & inanes, nullumque debere aut debuisse fortiri effectum seu nocumentum vel notam afferre cuiquam vel quomodolibet attulisse. Ipsosque nihilominus, quatenus profecerant de facto, & quicquid ex eis secutum est, vel eos vel in posterum sequi possent, in irritum revocamus.

DE APPELLATIONIBUS.
TITVLVS XII.

CAP. I.

Vales appellatio coram maiore parte plurium iudicum. Sed appellatio est appellatio, delatio, & termini prefixio intimanda. l. And.

Clemens V. in concilio Viennensi.

Si a iudicibus a duobus aut pluribus fuerit appellandum, quia forte de facili eorum presentia simul haberi non possent, liceat coram ipsis vel majori parte ipsorum appellare, & Apostolos petere separatim, valebitque appellatio talis, ac si simul fuisset in eorum presentia ab omnibus appellatum. Est tamen appellatio ignoranti appellantis, necnon delationis eorum & termini prefixionis, si sublecuta fuerint, intimatio legitime facienda.

CAP. II.

Sufficit Apostolos peti uno contextu sapius & instanter: ad quos respiciendos, si iudex certum terminum statuat, appellanti illos non petens in termino, appellanti renunciat: Idem cum iudex statuit terminum iuris incertum, intra quem appellans illos debet petere, vel oblatos recipere tenet.

Idem.

Quamvis rigor juris excolet eum, qui appellat, debere petere Apostolos congruo loco & tempore sapius & instanter: Nos tamen antiquam & communem observantiam litigantium sequi & equitatem rigori praefertentes, decernimus sufficere, quod per appellantem simul uno contextu Apostoli instanter & sapius postulentur. Verum si iudex a quo appellatur, certum terminum ad recipiendos Apostolos appellanti assignet, & appellans in assignato sibi termino non compareat coram eo, nec petat Apostolos sibi tradi, appellationi suae renunciasse videtur. Similiter si iudex appellanti responderit intra juris terminum Apostolos se daturum, appellanti suae renunciasse appellans intelligitur, nisi intra dictum terminum congruo loco & tempore instanter, & sapius saltem uno contextu petat Apostolos ab eodem iudice sibi dari, vel si recipere recusat oblatos.

Trius res casus, quibus appellans non habens Apostolos, appellationem prosequi potest. h. d. Ioan. And.

Quod si iudex in termino ad dandum Apostolos prefixo, per eum ipso appellanti petenti non dederit: aut si dum peterentur Apostoli, responderit se daturum eodem, nullo termino certo sibi prefixo, vel intra juris terminum se eos asseruerit velle dare, & postea per appellantem congruo loco & tempore sapius & instanter uno contextu etiam requisitus, eos non curaverit

a Nota quod indefinitè dicitur iudicibus, in omnibus igitur casibus, species iudicibus vendit sibi locum, ut in gloss. i. Per. de Auth. b. Alias, tradi.

intra eundem terminum exhibere, appellationem suam extunc prosequi possit appellans, ac si expressè fuisset eidem Apostoli denegati.

CAP. III.

Appellans, prosequi & finire tenetur appellationem extrajudicialem intra annum a die interposita appellationi vel illati gravaminis: quo non factò (impedimento iusto cessante) appellatio est deserta, h. d.

Idem.

Sicut appellationem judicialem, sic & extrajudicialem: Sintra annum a die interpositionis ipsius, vel a die illati gravaminis, ubi a futuro gravamine appellatur, prosequi & finire tenetur appellans. Quod si iusto impedimento cessante non fecerit, debet ejus appellatio deserta censeri.

CAP. IV.

Tempus ad prosequendam appellationem ab homine vel à jure prefixum non currit appellanti compromisso durante, vel de partium expresso consensu: nisi periculo imminente ex mora iudex aliud decreverit.

Idem.

Quandiu a appellationis prosecutio per compromissum, vel alias de partium expresso consensu differatur: tempus ad prosequendum eandem ab homine vel à jure prefixum, currere nolumus appellanti: Nisi forte iudex videns, ex dilatione periculum imminere, praecipere in illa procedi.

CAP. V.

Ante definitivam appellanti non licet prosequi causas, in appellatione nominatim non expressas. Nec processus primi iudicis justificari vel impugnari potest, nisi ex alio coram eo.

Idem.

Appellationi ab interlocutoria vel à gravamine iudicis, non licet alias causas prosequi, quam in appellatione sua nominatim duntaxat expressas: nec processus primi iudicis ex novis, aut de novo probandis justificari potest, vel etiam impugnari: sed tantum ex illis, quae acta fuerunt vel exhibita coram ipso.

CAP. VI.

Prosecutio appellationis deserta non impedit, quin sententia censetur in rem iudicatam transivisse. h. d. Ioan. And.

Idem.

Si b appellationem per negligentiam appellantis desertam appellans ipse cum appellato, aut appellatus etiam per se & principaliter prosequatur: non ideo minus in rem iudicatam censetur transivisse sententia, à qua fuerat appellatum.

CAP. VII.

A peremptoria repulsa ex alio, quam propter ineptitudinem, secundò appellans & succumbens non auditur super ea, in appellatione à definitiva. h. d. Ioan. And.

Idem.

Cum à repulsione exceptionis peremptoriae, secundò appellans succumbit, non est in causa appellationis postmodum à definitiva, emissà audiendus ulterius super ea: Nisi tunc rite proposita ex eo prius repulsa fuisset, quia proponeretur ineptè.

a De inelleto, vide Matheslamm in Authen. si tamen, e. de temp. appell. b Pro limitatione huius Clem. vide Abbatem in ca. ex parte. Cl. a. ex. de resi. & de materia eadem plenissimè Fel.

F I N I S.